

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

"Ἐν Κωνσταντινούπολει ἐγράφια . . . Μο. χρ. 46
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις . . . Μετ. 16
Ἐν Ἑλλάδε, Αίγανης καὶ Ἑρώπη . . . Φρ. χρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ . . . Ρωσ. 25
Ἐξάμηνοι τὰ ἡμέτην . . .

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΑΝΕΥ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

"Ἐν Κωνσταντινούπολει ἐγράφια . . . Μετ. 4
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις . . . Λεό. Τ. 1
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας . . . Φρ. χρ. 25
Ἄλι συνδροματική ἐτήσιαται . . .

"Ἐκαστον φύλλον τιμάται γρασίων Δύο (2).

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΓΥΦΡΑΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική Επιθεώροδις.—(Έργοτου Κουρτίου) 'Η Ελληνικὴ Ιστορία (Μεταφραζομένη ύπο Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—'Η ἐν Βιέννῃ διεθνῆς Ἐκθεσίς τῆς μονάρχης καὶ τοῦ θεάτρου.—Ποικίλα. —Γνῶμαι σοφῶν.—Νομισματολογικά (Τὰ ἐν Κύπρῳ κοπέντα νομίσματα ύπο τῶν Πτολεμαίων βασιλέων αὐτῆς).—Ο κόδιμος ἐν φιλοσοφίᾳ (Διάλογος).—'Η Δευτέρα Μίτη (διηγμα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

'Η ἔβδομας αὕτη οὐδὲν σχεδόν τὸ σπουδαῖον πολιτικὸν γεγονός παρουσιάζει καὶ δικαίως δὲ εὐρωπαϊκὸς κόσμος τὴν προσοχὴν αὐτοῦ στρέφει πρὸς τὴν ἐν Πότσδαμ καὶ Βερολίνῳ συνέντευξιν τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου καὶ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου καὶ πρὸς τὰς ἐν Βιέννῃ δηλώσεις τοῦ πρών ἀρχιγραμματέως τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας, τὰς ἀναστατωσάσας οὕτως εἰπεῖν τὸν ἐν τῇ Δύσει οἰπλωματικὸν κόσμον καὶ τὰς συνταραξάσας καὶ αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν τύπον, διστις ἐπὶ τῆς ἔξουσίας τοῦ δουκὸς τοῦ Λαουεμβούργου γῆν καὶ θάλασσαν ἐτάραττε υπὲρ τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν φρονημάτων τῆς Α. Γ. καὶ ήσμενίζετο ἐπὶ τῷ χαρακτηρισμῷ αὐτοῦ ως ἐρπετοῦ τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ. Καὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου τῶν γεγονότων τούτων πᾶσαι σχεδόν αἱ ἐγκριτότεραι τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, παλινωδοῦσαι νῦν, διατείνονται, ως εὐθὺς ἐν ἀρχῇ παρετηρήθη, διτὶ δὲ ἐν Πότσδαμ καὶ Βερολίνῳ συνέντευξις τῶν δύο συμμάχων κέκτηται οὐ μικρὸν πολιτικὸν σημασίαν καὶ μεγάλως βαρύνει ἐπὶ τῆς περαιτέον ἀνελίξεως τῶν ἐν Εὐρώπῃ γεγονότων. Τὸ ζήτημα ιδίᾳ τῶν στρατιωτικῶν ἔξοπλισμῶν καὶ τὸ τῶν συμμαχῶν ἐπισπᾶται τὴν προσοχὴν τῶν ἐν ταῖς πρωτευόσαις τῶν τριῶν συμμάχων αὐλῶν ιθυνόντων, οἵτινες μετὰ φόβου προσβλέπουσιν εἰς τὴν παγιουμένην καὶ κρατυνούμενην βαθμοδὸν γαλλοδρωσικὸν συμμαχίαν, τὴν ἀποτελοῦσαν νῦν τὸν μοχλὸν τῆς εὐρωπαϊκῆς κινήσεως καὶ τὴν ὑποκαταστήσασαν τὴν ἐπὶ τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ μεγάλην καὶ ἴσχυρὰν γερμανικὴν ἐπιφρονίην. Καθ' ὃν χρόνον οἱ ἐν Βερολίνῳ αὐλικοὶ κύκλοι ἡγωνίζοντο νὰ φανῶσι τὰ μάλα φιλόξενοι τῷ βασιλικῷ ζεύγει τῆς Ἰταλίας, καίτοι κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς τῆς πρὸς ὑποδοχὴν τῶν Α. Α. Μ. δαπάνης τὸ υπὸ τῆς δημαρχίας τῆς γερμανικῆς πρωτευόσαις δαπα-

νηθὲν ποσὸν ἀνέρχεται εἰς 12000 μάρκων καὶ ἐπομένως εἶναι πολλῷ ἔλασσον τοῦ ὑπὸ τῆς δημαρχίας τῆς πρωτευόσαις τοῦ ιταλικοῦ βασιλείου κατὰ τὴν ἐκεὶ παρουσίαν τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου τῷ 1888 δαπανθέντος καὶ ὑπερβάντος τὸ ἐν ἑκατομμῷ φράγκων, οἵ τε στρατιωτικοὶ καὶ οἱ οἰκονομικοὶ κύκλοι τοῦ Βερολίνου συνεσκέπτοντο μετὰ τῶν συνοδευσάντων τὸν βασιλέα Οὐμβέρτον συμβούλων περὶ τε τοῦ στρατιωτικοῦ ζητήματος καὶ περὶ τῶν ἀναγκαιούντων ποσῶν εἰς τὴν πραγμάτωσιν τοῦ ἐπιδιωκούμενου σκοποῦ. Η Γερμανία, προσκολλησαμένη τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν, ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς θέσεως αὐτῆς ἐναντίον τῆς Ρωσίας καὶ τὴν φιλίαν τῶν συμμάχων ἐπεδίωξεν ἐπὶ ιδίᾳ μᾶλλον ὀψευσίᾳ, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ ἔχειν ισχυρὸν στήριγμα κατὰ τὴν περιφρούρησιν τῶν γερμανικῶν συμφερόντων καὶ τὴν κατὰ παντὸς κινδύνου προφύλαξιν τῆς ἐπιφρονίης τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Χοχεντσόλερν. Παρὰ τὰ διατυπωνιζόμενα περὶ εἰρηνικῶν προθέσεων τῆς κυβερνήσεως τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, παρὰ τὰς θερμὰς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης συνηγορίας τοῦ γερμανοῦ μονάρχου, διστις, τὸ καθελκυσθὲν νέον σκάφος βαπτίζων διὰ τοῦ οἰκογενειακοῦ ὀνόματος, ἐπιγγέλθη μεγάλας εἰρηνικὰς προθέσεις καὶ διεπίστωσεν ὅτι τὸνέον πλοῖον κέκληται νὰ κρατύη τῶν ἀγῶνα τῆς εἰρήνης, η πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ὑπαρχουσῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τάσις ἐπιτείνεται καὶ ἐντεῦθεν η καταβαλλομένη μέριμνα πρὸς ταχεῖαν ἐφαρμογὴν τοῦ τῆς διετοῦς θητείας συστήματος, ἐξ οὗ προσδοκᾶται σημαντικὴ αὔξησις τῶν ὑπὸ τὰς σημαίας ἀνδρῶν. Συνάμα οἱ ἐν Βερολίνῳ ἐφάνησαν πιέζοντες τοὺς ἐν Ρώμῃ ἐν τῷ σταδίῳ τούτῳ καὶ ηξίωσαν κραταίωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ ὑπάρχοντος νῦν καταστατικοῦ τοῦ στρατοῦ, προσδρούσαντες δὲ κατὰ τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, αἴτινες τοὺς συμβούλους τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου περισπῶσαι, ἀπειργούσιν αὐτοὺς ἀπὸ παντὸς λόγου περὶ στρατιωτικῶν δαπανῶν ἵνα μὴ ἐξερεθίσωσιν αὐταὶ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ προκαλέσωσι τὴν ἐμπρακτὸν ἐκδήλωσιν τῆς ἐπικρατούσης νῦν δυσαρεσκείας ἐπὶ τῇ στρεβλῇ πολιτικῇ τῶν ιθυνόντων καὶ ἐπὶ ταῖς ματαίαις καὶ ἀδίκοις ὅλως δαπάναις χάριν τρίτου, ὑπεσχέθησαν τὴν ἀρχὴν τῶν ἐν Γερμανίᾳ κεφαλαιούχων, προθύμων νὰ συνεισενέγκωσι τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν οὐχὶ βεβαίως πρὸς ἀνακούφισιν τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν τῆς Ἰταλίας, ἀλλὰ πρὸς εὐχεροῦ πραγμάτωσιν τῶν πόθων τῆς βερολινείου οἰπλωματίας.

'Άλλα καὶ τὸ ζήτημα τῶν συμμαχῶν, εὑρέως ἔξετα-

σθέν, προύκάλεσε τὴν αἴφνιδίαν μεταβολὴν τῶν περιοδευτικῶν σχεδίων τοῦ γερμανοῦ μονάρχου, δότις τὴν πρὸς τὴν μάψην ἐπίσκεψιν ἐσκόπει μὲν νὰ ἐπιταχύνῃ ἵνα κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν γενικῶν ἐν τῇ μεγάλῃ Βρετανίᾳ ἐκλογῶν παραστῇ ἐκεῖ καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἔξετάσην κατὰ πόσον τὸ ἀνακτοβουλίον τοῦ ἄγιου Ἰακώβου θὰ ἔξακολουθήσῃ στοιχοῦν τῇ νῦν διεθνεῖ πολιτικῇ, ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κοινοβουλευτικῆς πάλης ἀπὸ τῷ ὑπὲρ τοῦ φιλελευθέρου κόμματος καὶ ἐπὶ τὴν ἔξουσίαν ἐλθῃ ὁ γηραιός τοῦ ἔπαρθενος ὑλοτόμος, ἀλλὰ κατόπιν ὠριμωτέρων σκέψεων ἐκρινεν εὔλογον νὰ παραιτηθῇ τὸ σχέδιον καὶ νὰ προσλάβῃ τὰ προκληθέντα ὑπὸ τούτου σχόλια ἐν τε τῷ εὔρωπαϊκῷ τύπῳ καὶ ἐν τοῖς διαφόροις διπλωματικοῖς κύκλοις. Τοὺς ἐν Βερολίνῳ ἐπιζητοῦντας πάντοτε τὴν ἀγγλικὴν συμμαχίαν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ἔχειν τὸ τῆς θαλάσσης κράτος ὑπὲρ ἑαυτῶν, ὃν τρόπον φρονοῦσιν ὅτι ἔχουσι καὶ τὸ τῆς Ἑπορᾶς δυνάμει τῶν μεγάλων στρατιωτικῶν αὐτῶν ὅγκων, σφόδρα πτοεῖ ἡ πιθανότης τῆς εἰς τὴν ἔξουσίαν ἀνδρὸν τοῦ κ. Γλάδστωνος, καὶ ἡ ἔφαρμογὴ τῆς ἀνακρουχθείσης παρ' αὐτοῦ ἀλλοτε φιλορρωσικῆς πολιτικῆς ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ἀναστεῖλαι τὴν πρὸς τὰς Ἰνδίας τάσιν τῶν ἐν Πετρούπολει, καίτοι αἱ τελευταῖαι τοῦ λόρδου Ρόζβερτον, τοῦ πολιτικοῦ δηλονότι ἀνδρός, δότις θεωρεῖται ως ὑποψήφιος ὑπουργὸς τῶν ἔξωτερικῶν, ἐὰν τὰς ἴννιας τῆς κυβερνήσεως ἀναλάβῃ ὁ γηραιός Γλάδστων, νικῶντος ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τοῦ φιλελευθέρου κόμματος, δηλώσεις πᾶσαν σχεδὸν αἰρουσιν ἀμφιβολίαν ὅτι καὶ τοῦ συντηρητικοῦ ἐτὶ κόμματος ἐκπίπτοντος τῆς ἔξουσίας, ἡ τῆς μεγάλης Βρετανίας πολιτικὴ θὰ βαίνῃ ἐπὶ τῶν αὐτῶν καὶ νῦν βάσεων.

Ο. κ. Γλάδστων θεωρεῖται ως ὁ κακὸς δαίμων τῆς γερμανοαγγλικῆς συνεννοίσεως, ως ὁ μάλα δυσφορῶν ἐπὶ τῇ κατὰ τῆς Ἀγγλίδος δεινῆ καταφορᾷ τῶν ἐν Βερολίνῳ κατὰ τὴν ἀνέλαξιν τοῦ ἐν Σαΐν Ρέμῳ ὁράματος, τῇ θιξάσῃ μεγάλως τὴν καρδίαν πολλῶν Ἀγγλῶν, οἵτινες ἀδυνατοῦσι νὰ χωνεύσωσι τὴν κατὰ παντὸς ἀγγλικοῦ ἀποστροφὴν τῶν περὶ τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμου καὶ ἀποφευγούσιν οὕτω πᾶσαν τάσιν γερμανοαγγλικῆς προσεγγίσεως. Αἱ ἐπανειλημμέναι ἄρα συνεντεῦξεις ἐγχόνου καὶ μάψης ἀποσκοπούσιν εἰς τὸ διασκεδάσαι τὰς ὑφισταμένας νῦν διαφωνίας καὶ εἰς τὸ προλειάναι ἐτὶ μᾶλλον τὴν ὄδὸν στενοτέρας προσεγγίσεως τῶν δύο κρατῶν, τὴν ἀρκούντως ὄδον ἰσοπεδωθείσαν διὰ τῆς συμβάσεως τῆς Ἐλλογαλάνδος· ἀλλως τε δὲ καὶ ἡ τῆς μεγάλης Βρετανίας προσχώροσις εἰς τὴν τοπιλῆν συμμαχίαν ἀποτελεῖ ἔνα τῶν κρατίστων κρίκων, τῶν συγκρατούντων τὴν Ἰταλίαν προσδέδεμένην εἰς τὸ ἄρμα τῆς συμμαχίας ταύτης, ἀτε τῆς Γερμανίας δυναμένης, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, νὰ ἐπαγγελθῇ καὶ τὴν ἄμυναν τῶν ἵταλικῶν ἀκτῶν διὰ τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου, τοῦ μόνου ἱκανοῦ εἰς ἀντιπαράταξιν πρὸς τὸν γαλλικόν. Οὐχὶ ἀδίκως ἄρα ἐλέχθη ὅτι ἡ συνέντευξις τῶν δύο συμμάχων ἐπιδρᾷ λίαν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῶν συμμαχιῶν, τῆς μελλούσης νὰ ἐπασχολήσῃ καὶ αὗθις τοὺς ἐν Εὐρώπῃ διπλωματικοὺς κύκλους διὰ τῆς ἐπιβεβαιούμενης νῦν εἰδήσεως, καθ' ἥν δὲ τούρος μετεκαλέσατο τὸν αὐτοκράτορα Φραγκισκὸν Ἰωσῆφ εἰς τὰ ἐν Σκιέρονεβίτς θηρευτικὰ γυμνάσια. Ἡ εἰδοποίηση δυσπίχως ἀντηχεῖ ἐν Βερολίνῳ ὅπου πτοοῦνται ἴσως μή κατὰ τὰς θηρευτικὰς ἐκδρομὰς ἀνταλλαγῶσι σκέψεις περὶ τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς πολλῷ εὐρύτεραι τῶν ἀνταλλαγείσων ἐν Κιέλῳ ἢ ἐν Πότσδαμ καὶ πεισθῇ ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκισκὸς εἰς μετρίασιν τῆς ἐναντίον τῆς

Ρωσίας πολιτικῆς, ἀτε τοῦ ἀνακτοβουλίου Πετρούπολεως οὐδὲν κατὰ τῆς γείτονος μοναρχίας βισσοδομήσαντος, ἀπλῶς δὲ καὶ μόνον ἐπιζητοῦσαντος τὴν ἀκεδίαν ἐκτέλεσιν τῶν διακελεύσεων τῆς βερολινείου συνθήκης.

Ἄλλὰ καὶ τὸ τοῦ πρόγκηπος Βίσμαρκ ζήτημα ἀπτσχόλησε τὸν ἐν Εὐρώπῃ κόσμον καὶ ὁ περὶ τοῦ ἀνδρὸς γινόμενος πάταγος ἐτὶ μᾶλλον ἔξαιρων τὴν ἡθικὴν αὐτοῦ δύναμιν, ἀπαξ ἐτὶ διατρανοῖ ὅτι τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τὸ κύρος δὲν δύναται νὰ καταπλευθῇ διὰ τῆς στιβαρᾶς ἴσχυος τῶν ιθυνότων, καὶ μάλιστα ἀνδρῶν, ὃν τὸ δόνομα, τὴν συμπάθειαν καὶ τὸ σέβας κινεῖ πάντων ὅσοι, συνασθανόμενοι τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἥκιστα παρακωλύονται ἐν τῇ ἐκδηλώσει τῶν πληρούντων τὴν καρδίαν αὐτῶν αἰσθημάτων, παρὰ τὰ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διατασσόμενα ἀπαγορευτικά μέσα, τὰ ἔξαριστα μᾶλλον ἢ ἀμαυροῦντα τὴν περὶ τοὺς ἀνδρας τούτους αἴγλην. Ἀπλῆ τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς νέας Γερμανίας συνδιάλεξις πρὸς συντάκτην δημοσιογραφικοῦ ὄργανου, διατελέσαντος ὅτε μὲν πιστοῦ τῷ μεγάλῳ ἀνδρί, ὅτε δὲ πολεμίου, καὶ μᾶλιστα μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἔξουσίας πτῶσιν, συνετάραξε σύμπασαν τὴν Εὐρώπην καὶ αἱ περὶ τῆς βισμαρκείου πολιτικῆς ἀποκαλύψεις παρὰ τοῦ ταυόντος τὴν πολιτικὴν ταύτην ξυγκυκῶσι νῦν ἀπαξάπαντα τὸν εὔρωπαϊκὸν τύπον, λάθρον ἐπιτεθέντα κατὰ τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς καὶ κατηγοροῦντα αὐτοῦ ἔλλειψιν φιλοπατοίας. Σπανίως ὁ εὐρώπαϊκὸς τύπος τοιοῦτο παρουσίασε θέαμα, οὐδὲ ἐπληρώσει ποτε τὰς στήλας αὐτοῦ ἀρθρῶν, ἀναγομένων εἰς τὰς δηλώσεις ἀνδρός, χρηματίσαντος μὲν ἀλλοτε ιθύντορος τῆς ὄλης εὐρώπαϊκῆς πολιτικῆς, ἀλλὰ διατελούντος νῦν μακρὰν τῆς πολιτικῆς τύρων καὶ ἀναζητοῦντος ἀνακούφισιν τῶν πολυετῶν ἀγώνων ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐν τῇ πλήρει αὐτοῦ ἀπομονώσει ἐν Φριδροῖσχρούῃ, ἐν Κίσσιγγεν, ἐν Φάρζιν. Τὸ γενικὸν πνεύμα τῶν γραφουμένων πάντων εἶναι ὅτι ὁ ποιγκηπός Βίσμαρκ ὡφειλε ν' ἀποφύγῃ τὸν ἀποκαλύψιν τῶν γενομένων καὶ νὰ μὴ διασφηνίσῃ ὅποιον τὸ αἴτιον τῆς πρὸς τὴν Γερμανίαν δυσαρεσκείας τῆς Ρωσίας, τὰ δ' ἀλλοτε ἐρπετὰ αὐτοῦ, τὰ διατυπωνάζοντα ως ἀποφθέγματα τοῦ Πυθαγόρα τοὺς χροσμοὺς τῆς σφίγγης τοῦ Φάρζιν, εἰς λεπτομερείας προσβαίνοντα, πειρῶνται ν' ἀνασκευάσωσι τὸν δοῦκα τοῦ Λαουεμβούργου, διατενόμενον ὅτι ἀπὸ τῆς ἀποχωρίσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἔξουσίας χρονολογεῖται ἡ τῆς Ρωσίας δυσαρέσκεια κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ προσάγουσιν ἐπὶ τούτῳ τὰς μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου συνεντεῦξεις τοῦ πρόγκηπος, καθ' ἃς οὐτος δὲν ἡδυνήθη νὰ μεταπείσῃ τὴν Α. Μ., ἐκδιπούσαν τὴν πρωτεύουσαν τῆς Γερμανίας. ἐν βαρύθυμιᾳ ἐπὶ τῇ μὴ πραγματώσει τῶν περὶ τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος διατυπωθείσων δικαίων προτάσεων τοῦ ρωσικοῦ ἀνακτοβουλίου. Ἀπέχοντες τῆς διὰ μακρῶν ἀνελίξεως τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ κ. Βίσμαρκ καὶ τῆς διὰ μακρῶν ἐν τῷ στενῷ κύκλῳ ἐβδομαδιαίας ἐπιθεωρήσεως ἀναψέσεως τῶν κατὰ τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ ἀνδρὸς γραφουμένων, προστίθεμεν ἀπλῶς ὅτι ἐν μὲν τῷ ζητήματι τῆς ὄλης πολιτικῆς αὐτοῦ ἐδει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄλην τὸ ἐλατήριον τῶν πράξεων τοῦ ἀνδρός, ἐπιδιώξαντος τὸν ἀναγέννησιν τῆς πατρίδος, διὰ τῆς συντελέσεως τῆς γερμανικῆς ἐνόπιος ἐν τῇ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς Ναπολεοντείου αὐτοκρατορείας ἀναστηλώσει τοῦ σιδηροῦ στέψιματος τοῦ Βαρβαρόσσα καὶ ἀνιδρύσει τῆς ἀρχαίας γερμανικῆς αὐτοκρατορίας ὑπὸ τὸ σκηπτρὸν τοῦ πάππου τοῦ νῦν ἀνάσσοντος, ἐν δὲ ταῖς πρὸς τὴν Ρωσίαν σχέσεσιν ὅτι μεθ' ὄλην τὴν χάρων τῆς πατρίδος αὐτοῦ συνυμολο-

γηθεῖσαν συμμαχίαν, ἵν κάλλιστα ἡδύνατο οἱ διάδοχοι αὐτοῦ ν' ἀποκρούξωσιν, ἔαν εὔρισκον ταύτην ἀπάδουσαν πρὸς τὰ ζωτικὰ τῆς Γερμανίας συμφέροντα, ἐλεύθερον σχεδὸν ἀφῆκε τὸ στάδιον τῇ μεγάλῃ τοῦ Βορρᾶ δυνάμει ἐν τῇ πραγματώσει τῶν δικαίων αὐτῆς ἀξιώσεων καὶ διὰ τῆς περιπτύστου αὐτοῦ φράσεως ὅτι οὐδὲ δστοῦν πομερανίου στρατιώτου θυσιάζει ἐν Ἀνατολῇ, παρέσχε πλήρων ἐλευθερίαν ἐνεργείας καὶ ἀφήρεσε πᾶσαν ἀφορμὴν φόβου ἐντόνου ἐπεμβάσεως τῆς γερμανικῆς διπλωματίας, ἀλλως τε δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ ὅροι τῆς γερμανοαυστριακῆς συμμαχίας, οἵαν συνωμολόγησεν αὐτὸν ὁ πρίγκηπς Βίσμαρκ μετὰ τοῦ κόμπτος Ἀνδράστης κατὰ τὴν πρὸ τοῦ καίδεκα ἑτῶν παρουσίαν αὐτοῦ ἐν Βιέννῃ, οὐδὲν τὸ ἀμέσως προσβλητικὸν κατὰ τῆς Ρωσίας ἔχουσιν, ἀτε τῆς πολιτικῆς τῆς ἀμοιβαίας ἀλληλοδοθείας ἢ κατὰ τὴν διπλωματικὴν γλῶσσαν τῆς πολιτικῆς τοῦ do ut des ἔφαρμοζούμενης, μόνον ὅταν προσβληθῶσι τὰ οὐσιώδη συμφέροντα τῆς κυρίως Γερμανίας ἢ Αὐστρίας. τὰ μὴν ἐνυπάρχοντα βεβαίως ἐν τῇ πραγματώσει τῶν ἐπὶ τῆς Ἰουτλανδικῆς χερσονήσου εὐχῶν τῶν ἐν Βερολίνῳ ἢ τῶν ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἴμου πόθων τῆς αὐστριακῆς διπλωματίας.

Τοῦτο τὸν ἔποψιν δὲ τῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων τὴν πρώτην κατέχει θέσιν ἀναμφιρίστως ἢ μεγάλην Βρετανία ἐπὶ ταῖς διεξαγομέναις γενικαῖς ἐκλογαῖς, ἐφ' αἷς μέγας συνήθη ἀγών ἀπὸ ίμερῶν καὶ τὰ κυριώτερα ἐκλογικὰ κέντρα ἀπέβησαν τὸ κυριώτερον στάδιον τῆς συναφθείσης καὶ ἔξακολουθούσης πάλης. Πάντες οἱ κορυφαῖοι τῶν δύο ἰσχυρῶν κομμάτων τῆς Ἀγγλίας ἐδημοσίευσαν τὰς ἐκλογικὰς προκρούξεις αὐτῶν καὶ ἀγωνίζονται νὰ προκατηχήσωσι τὰ πνεύματα ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νικηφορῆσαι. Ἐπὶ τούτῳ τὰ κυριώτερα σημεῖα, περὶ ἣ συνάπτεται ἢ πάλη, εἶναι ἀφ' ἐνὸς μὲν τὸ ίσχαλανδικόν ζητημά, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ ἐργατικόν. Ο. κ. Γλάδστων ἐμμένει εἰς τὴν κατὰ γράμμα ἐκτέλεσιν τοῦ ἀρχικοῦ προγράμματος αὐτοῦ περὶ τῶν εἰσακτέων εἰς τὴν ἐκεῖθεν τοῦ προθυμοῦ τοῦ ἀγίου Γεωργίου νῆσον μεταρρυθμίσεων ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ἔξασφαλίσαι τὴν πλήρη διοικητικὴν τῆς νήσου ταύτης αὐτονομίαν, ἀλλ' ὁ κ. Σαλισβορῆς ἔξορκίζει τοὺς ἐκλογεῖς νὰ καταψήφισωσι τοῦ γλαδστωνικοῦ σχεδίου ὥπως προληφθῇ οὕτως ὁ ἐμφύλιος πόλεμος καὶ οἱ ἐσωτερικοὶ σπαραγμοί. ἐν τῷ ἐργατικῷ δὲ ζητηματὶ ὁ κ. Γλάδστων ἐφάνη ἐπιφυλακτικὸς μόνον ἐν τῷ ἐργασίμῳ χρονικῷ διαστήματι, δημοσίευσαν νὰ λάθωσι τὴν άναγκην εὐρέων ἔξοπλισμῶν τοῦ βασιλείου.

Οἱ ἐν Γερμανίᾳ διατελοῦσιν ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις τῆς ἐναντίον τοῦ πρώτην ἀρχιγραματέως σφοδροτάτης τῷ ὄντι καταφορᾶς, τῆς ἱκιστα ἀρμοδίας ἐναντίον ἀνδρὸς πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως τὴν πατοίδα ὑπηρετήσαντος. Τὸ ζητημά ἐπέδρασε καὶ ἐπὶ τῶν κομματικῶν διαφωνιῶν, αἵτινες ἀπειλοῦντι σοβαρωτέραν διαδῆλωσιν κατὰ τὴν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ συζήτησιν τοῦ περὶ διετοῦς θητείας νομοσχεδίου, καὶ κατὰ τὴν ἀπονομὴν ἐτι τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, τραπέντος τὴν πρὸς τὴν Σκαδιναϊκὴν χερσόνησον πορείαν.

Οἱ ἐν Ἰταλίᾳ μεριμνῶσι πάντοτε περὶ τῶν οἰκονομικῶν, ἀλλ' ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς εἶναι δυσεπίτευκτος, ἐφ' ὅσον ἢ τῆς τριπλῆς συμμαχίας πολιτικὴ ἴσχυει καὶ οἱ ἔξοπλισμοὶ ἀποτελοῦσι τὸ κύριον θέμα τῶν ἐν τῇ ἔξουσίᾳ, ὡς δείκνυται καὶ ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Κρίσπη, ὑποδείξαντος εἰς συντάκτην ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος τὴν ἀνάγκην εὐρέων ἔξοπλισμῶν τοῦ βασιλείου.

Τοὺς ἐν Ρωσίᾳ πρὸς ταῖς ἐσωτερικαῖς μεταρρυθμίσεσι κρατεῖ ἐν ἀνησυχίᾳ καὶ τὸ τῆς χολέρας ζητημά, ὥπερ τοσαύτας ἐλαβε διαστάσεις, ὥστε αὐστηρὰ διετάχθησαν προφυλακτικὰ μέσα, αἱ δὲ ξέναι κυβερνήσεις καὶ ιδίᾳ ἢ αὐτοκρατορικὴ θωμανικὴ, ἐσπευσαν νὰ λάθωσι δραστηρία μέτρα.

Οἱ ἐν Νορβηγίᾳ, ἐπιμένοντες εἰς τὰς ἀξιώσεις αὐτῶν περὶ ιδιαιτέρων προξενείων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὑπέβαλον τὴν ὑπὸ τοιαύτην ἔννοιαν ἀπόφασιν τῆς βουλῆς εἰς τὸν βασιλέα, ὥστις ὅμως, ἀπορρίψας ταύτην, προύκαλεσεν ὑπουργικὴν κρίσιν. Τὸ ζητημά εἶναι σοβαρὸν καὶ ἀπειλεῖ τὸν ἀπὸ τοῦ 1814 ὑφιστάμενον συνδυασμὸν τῶν δύο Σκαδιναϊκῶν κρατῶν.

Ἐκ τῶν τοῦ Αἴμου κρατῶν ἢ Ἑλλὰς προσαλείφεται εἰς σπουδαῖον ἀγῶνα ἐπὶ τῇ εἰς τὴν ἔξουσίαν ἀνόδῳ τοῦ κ. Τρικούπη, ὑποβάλλοντος αὐριον τὸν προσπόλογισμὸν εἰς τὴν βουλὴν καὶ ἐγκαινίζοντος οὕτως ἔργον, ἀπὸ τοῦ ὅποιου ἢ Ἑλλὰς προσδοκᾶ τὴν ὑλικὴν αὐτῆς ἀναγέννησιν, ὡς τεκμηριοῦσι τοῦτο καὶ αὐτὰ τὰ ἐγκριτότερα τῶν ὁργάνων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, ἀπερ ἐκθειάζουσι τὰ ἀποτελοῦντα τὸ ἐλληνικὸν ὑπουργεῖον μέλη καὶ χαρακτηρίζουσιν ὡς δυνάμενα νὰ τύχωσι τοῦ ποθούμενου.

Οἱ ἐν Γαλλίᾳ ἔχουσι πολλὰ καὶ ποικίλα ζητημάτα, περὶ ἃ στρέφεται ἢ τῶν ιθυνόντων προσοχή. Ἐν πρώτοις ὑπάρχει τὸ τῆς μονομαχίας, καθ' ἣς σφοδραὶ νῦν διατυ-